

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10459/2025
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., чији је пуномоћник Никола Ђаловић, адвокат из ..., против туженог „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради поништаја споразума, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 712/25 од 12.03.2025. године, у седници одржаној дана 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 712/25 од 12.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 712/25 од 12.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 712/25 од 12.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П 2145/23 од 22.11.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев и поништен као незаконит, споразум о накнади сачињен на записнику о споразумном одређивању накнаде код Градске управе за урбанизам Града Чачка бр. 465-335/2021-IV-2-07 од 26.10.2021. године, у делу у коме је тужени као корисник експропријације обавезан да тужиоцу као ранијем власнику на име накнаде за експроприсано земљиште исплати износ од 715.610,83 динара, и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 175.512,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима, Закона о планирању и изградњи и Уредбе о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора аутопута Е-761, деоница Појате-Прељина („Службени гласник РС”, број 98/2013), цитираних у образложењу нижестепених пресуда, поништен је споразум о накнади од 26.10.2021. године, у делу који се односи на накнаду за експроприсану непокретност тужиоца кп. бр .. КО Према датим разлозима, тужилац је био у битној заблуди у погледу својства земљишта у тренутку закључења предметног споразума, имајући у виду да је у моменту доношења решења о експропријацији од 23.08.2021. године и закључења споразума од 26.10.2021. године, предметна парцела била грађевинско земљиште, а да је тужиоцу исплаћена накнада као да је реч о пољопривредном земљишту, с тим да промена статуса није била уписана у јавним књигама.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепене пресуде у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ступањем на снагу планског акта пре доношења решења о експропријацији земљишта, извршена је промена намене предметних парцела из пољопривредног у грађевинско земљиште. Од тог дана тужилац остварује сва права власника на грађевинском земљишту, што значи да има право на накнаду за експроприсано земљиште према тржишној цени грађевинског земљишта.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.12.2023. године. Вредност предмета спора је 715.610,83 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**